

Ja, Frans. Onze wegen hebben zich nog wel eens gekruist. Toeval of niet. Maar laten we bij het voetbal beginnen. Op het veld was jij het type van sleurende spits. Altijd voorop in de strijd in het strafschoopgebied. Vol erin, ook bij hoge ballen. Altijd in beweging met die ietwat naar buiten gebogen benen. Jouw favoriete ondergrond was modder. Waar het gras weggesleten was. Zo smerig mogelijk van het veld af. Bij de tegenwoordige spitsen kun je niet eens zien na de wedstrijd dat ze meegedaan hebben. Na de selectie-elftallen in de jeugd en bij de senioren begonnen jouw fysieke klachten snel toe te nemen. Vooral jouw knieën wilden niet meer in de strijd. Na een paar jaar moest je -spelend in Grol 1 - al stoppen met 24. Noodgedwongen. Dat deed zeer. Ook bij de Grol. Want zo'n spits komt zelfs niet elke tien jaar voorbij.

Je trad toe tot het jeugdbestuur en je was toen al een aantal jaren jeugdleider geweest. Op de kwaliteitszetel van het jeugdbestuur zat je vijf jaar in het hoofdbestuur. Dat was in de beginjaren van deze eeuw.

Toen jij in Arnhem bij de provincie werkte – na jaren ambtelijke dienst in de gemeenten Eibergen en Aalten -, ging ik werken bij de rechtbank in Arnhem. Vele gesprekken in de trein hebben we met elkaar gevoerd. Zeker over jouw toen nog jonge zonen Tom en Bas. Je ongerustheid over de gezondheid van één van hen is me altijd bij gebleven. Jaren later zag ik die zoon vorige week grensrechter zijn bij ons Grol 2. Daar was ik heel blij mee.

Vanuit de provincie ging je bij de gemeente Winterswijk werken. Een paar jaar later streek ik bij de gemeente Winterswijk neer. Maar je was net weg. Je was als controller bij de scholengemeenschap Driemark gaan werken en daarna bij de stichting voor de openbare basisscholen in Winterswijk. Hadden we weer een verbinding. Toen ik na 12 jaar uit Winterswijk vertrok, dacht ik je eindelijk kwijt te zijn. Maar nee hoor, nu dook je weer op als hoofd financiën en control bij de stichting Paraat scholen in Ulft en daar heb ik sinds korte tijd weer een bestuurlijke relatie mee. Frans, we kunnen niet zonder elkaar, zonder dat we dat in de gaten hebben. Jouw relatie met je partner Ivonne is wel heel bewust, zo heb ik gezien. Jouw verbinding met de Grol is eveneens bewust en volledig zichtbaar. Zeker als Grol-drieter en met alle anderen die jij nog kent. Daarbij mag van jou pupillentrainer Tonny Hartman niet vergeten worden. De trainingen in de voormalige Aloysiuschool aan de Wheme van ene H.S. spraken minder tot de verbeelding. Maar die feliciteert jou wel met dit jubileum. En graag ook ! Frans, van harte gemeend.